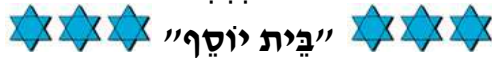

בית כנסת

*** 2108 Ocean Parkway Brooklyn YN.11223 ***

מאת: הרב אהרן פרחי

נשיא: אליהו לוי

פגישת כ"י תש"א + פרה מקאם: חג'אז

הפגשה: ויהי דבר

עלון מספר 1022

י"ח אדר תש"פ

14 במרץ 2020

הדלקת נרות 6:43 * שקיעה 7:01 * שיר השירים 6:30 ואח"כ מנחה ליל שבת,

שחרית שבת 8:15 * מנחה שבת 6:25 * מוצאי שבת 7:44, וע"פ רבנו תם 8:14

זמן טלית 6:00 * שעה זמנית 69:00 * עלות השחר 5:46 * גץ החמה 7:09

מנחה חול 6:50 * ערבית מנגן מקדם 6:13 * צאת הכוכבים 7:39

סוף זמן קריאת שמע 9:13 * סוף זמן עמידה 10:23 * חצות היום והלילה 1.04

נא לא לעיין בעלון זה בשעת התפלה וקריאת התורה

וזנו עיניהם מן השכינה, וכאדם שהוא מביט בחברו מתוך מאכל ומתוך משקה וזהו רמז, „וישבר אותם לעיניהם” בשביל עוון עיניהם. וחשבו שהם מושלמים בכל, ככתוב: אני אמרתי אלוקים אתם ובני עליון כולכם, הרגשה זו יתרה ממדרגתם, לפי שהאדם צריך להרגיש עצמו תמיד חסר, לכן נאמר: „אכן כאדם תמותון וכאחד השרים תפולו” וירדו ממדרגתם ונפלו, אבל לא לעולמי עולמים אלא אפשר לתקן. אבל משה רבינו לא כן, עליו נאמר: בכל ביתי נאמן הוא, יש לשאול כלום אפשר לו לגנוב משהו מאת ה'! אלא נאמנותו הייתה שלא לראות מה שלא ראוי לו לראות, שאם היה רואה, נחשב כגונב דעת עליונה, ולכן נאמר עליו: ויסתר משה פניו כי ירא מלהביט אל האלוקים, לכן כל אדם ידע מדרגתו ולא יטפס למעלה ממנה וה' ישמרנו אמן.

פרפראות על נס פורים:

למה המן הרשע קבע לאבד את שונאי ישראל ב"ג באדר, ואם בשביל שבאדר נפטר משה, היה לו לקבוע בשבעה באדר ולמה ב"ג באדר? אלא התחכם המן להמתין בקוצר רוח עד שיעברו ימי אבלותו של משה, לבל תגן עליהם זכותו של משה, כי בתוך שבעת ימי אבל הצדיק, עדיין העולם נהנה מזכותו, לפי שעוד לא התנקתה נפשו מעולם הזה. כאשר מצינו שכל שבעת ימי אבלו של מתושלח לא ירד מבול לעולם כי הגן על הדור. ולכן המן

הפסוק אומר: „ויהי כאשר קרב משה אל המחנה... וישלך מידי את הלוחות וישבר אותם תחת ההר”. יש לשאול מי התיר למשה לשבר את הלוחות מעשה ה' המה והמכתב מכתב ה' הוא? עד שאמרו חז"ל: שהסכים ה' על זה ואמר לו: יישר כוחך ששברת? אלא כשראה משה שישראל חטאו בעגל, התפלא על כך מאוד: איך יתכן שישראל נפלו מאיגרא רמא לבירא עמיקתא? והשיג מכך שלא היו ישראל ראויים למעשה העגל, אלא כדי להורות תשובה לרבים, על כן שיבר את הלוחות, כדי שיראו ישראל, שלמרות שהלוחות נשברו, והפסידו הכל, אפילו הכי יש להם תקנה, שלמרות העוון הגדול, נתרצה ה' לישראל, ונתן להם בשנית את הלוחות, וגם את האפשרות לתקן מעשיהם על ידי תורה ותשובה, ולכן להראות לכל העולם שנתרצה להם ואמר להם: ועשו לי מקדש ושכנתי בתוכם, והשרה שכינתו עליהם. וצריך להבין: אם לא היו ראויים לאותו חטא, למה גרם להם ה' לחטא גדול כזה, ואף אם כוונתו הייתה להורות תשובה לרבים, אין זו סיבה להכשילם בלי אשמתם? אלא אם נתבונן במעמד הר סיני, הרי ישראל היו אז בשלמות כל כך, ומלאכי השרת ירדו מן השמים וקשרו להם שני כתרים, אחד כנגד „נעשה” ואחד כנגד „ונשמע” וזחה דעתם עליהם, אז „ויחזו את ה' ויאכלו וישתו” שנהגו קלות ראש, כלועס פתו ומדבר בפני המלך,

המתין עד שהגיע י"ג אדר שהוא יום השביעי לאבלו של משה, וביום האחרון אמרו: מקצת היום ככולו, ואם כן תמו ימי האבלות, ותיכף ביצע את זממו. עוד טעם שני: שיום י"ג אדר, הייתה מכת חושך במצרים ומתו פושעי ישראל, ועתה גם כן יפלו. (אלשיך ומנות הלוי)

היסטוריה בקצרה:

מספר שנים אחרי החורבן

פעם אחת היה רבן יוחנן בן זכאי יוצא מירושלים, והיה רבי יהושע בן חנניה הולך אחריו, וראו בית המקדש חרב, אמר רבי יהושע: אוי לנו על זה שהוא חרב, מקום שמתכפרים בו עוונותיהם של ישראל. אמר לו רבי יוחנן: בני, אל ירע לך יש לנו כפרה אחת שהיא כמותה. ואיזה? זו גמילות חסדים, שנאמר: „**כי חסד חפצתי ולא זבח**” דניאל איש חמודות היה מתעסק בגמילות חסדים, היה מכין לכלה כל צרכיה, ומשמח חתן וכלה, ומלווה את המת, ונותן ממונו לצדקה, ומתפלל שלוש פעמים ביום, ומרביץ תורה ברבים. והבונה בית כנסת לתפילה, הוא הנקרא מקדש מעט. לקרוא בכל יום קודם התפילה סדר פרשת הקרבנות, פיטום הקטורת, וברייתא של אביי שהיה מסדר סדר המערכה, ופרק איזהו מקומן, ופרק רבי ישמעאל, ועומדים הכהנים בכל יום בבית הכנסת ומברכים את ישראל. ותפילתם של צבור אינה חוזרת לעולם ריקם. ואין אומרים לחזן: בא והתפלל, אלא בא וקרב, מלשון קרבנות. ותיקנו לחתן לשבור כוס בליל חופתו זיכרון לחורבן בית המקדש. ותיקנו לנו ארבע צומות בשנה זכר לחורבן, ותיקנו לומר תחנונים בשני ובחמישי, כדי לעורר רחמים מן השמים על עם ישראל, והם מגינים על שאר ימי השבוע. ונהגו לגבות זכר למחצית השקל וקורין פרשת שקלים בכל שנה בחודש אדר זכר לחורבן בית המקדש שלא יישכח ממנו לעולם.

הדרך לרפואה ולבריאות:

חומצה פולית (פוליק-אסיד) חשובה לבניית גופנו וחיונית לחילוף חומרים בגוף

ולמניעת מחלות הקשורות לכלי הדם. היא מצויה בעלים הירוקים כגון חסה וכדומה. ודבר חשוב וחיוני לעקוב מידי פעם על רמת החומצה הפולית תוך כדי ביצוע בדיקת דם כללית, במיוחד אצל מבוגרים המלצת הרפואה בעולם כיום היא, שנשים בגילאי 40-20 חייבות לקחת חומצה פולית 400 מ"ג ליום ולעקוב אחר הכמות בדם, אחת מתופעות הלוואי היא עצירות, ויש לשים לב לכך. עוד ויטמין B12 נמצא במאכלים שמקורן מן החי, במיוחד בכל סוגי בשר הבקר. כי בבשר הבקר יש כמות של פי 10 מאשר בעוף. מחקרים בישראל מצביעים על שכיחות גבוהה של חוסר קל של ויטמין B12 אצל מבוגרים, ואצל מי שלא אוכל בשר בקר, והחוסר הזה גורם לאנמיה, חולשה, עייפות, והפרעות בתפקוד הנוירולוגי, והוא גם יכול להיות סיבה לקשיים בהליכה למבוגרים. דבר זה ניתן לבדוק בבדיקת דם פשוטה, הצמחוניים צריכים מעקב מתמיד של רמת חלבון ורמת ויטמין B12 בדם. אם אכן נתגלה חוסר, קודם כל להוסיף לתפריט בשר בקר, שתיים ושלוש קציצות לשבוע של בשר בקר ללא השומן. ישנן טבליות קטנות למציצה מתחת הלשון אחת ליום, אלא שאצל מבוגרים, הספיגה דרך מערכת העיכול אינה במיטבה, לכן לא תמיד טבליות מציצה יעלו את הרמה, לכן מומלץ לקבל מידי פעם זריקות של ויטמין B12 לפי הוראת רופא המשפחה. כמובן שמי שלוקח „**תוספים**” צריך מידי פעם לעקוב אחרי הרמה בדם. יש לשאול את הרופא האם לקחת B12 בלבד, או בטבלייה משולבת עם חומצת פולית.

דברי מוסר: „שתיקה שווה זהב”

אם אתה רוצה להצליח בחיך, עליך לשמור על אמרי פיך, ואם תתחיל לדבר עם איזו שהיא בריה שבעולם, תמיד תהיה עונה על דברי אחרים אבל אתה לא תתחיל אלא אם היו דבריך דברי תורה, או צורך חיי גופך, ודע כי רוב הירידות והנפילות שעוברים על האדם בחייו, הם רק בשביל פגם הדבור,

רבתי. פרנקפורט, עירם של רבי נתן אדלר ורבי פינחס הורוביץ בעל „ההפלאה”. בכבוד גדול הוכנס רבי יום טוב לבית מדרשו של רבי נתן אדלר ה„נשר הגדול”. רבי נתן ותלמידו רבי משה,, „החתם סופר”. החלו נושאים ונותנים עמו בפלפולה של תורה. לאושרם, הבחינו מיד בחריפותו של רבי יום טוב. תשובותיו במלחמתה של תורה היו כשל אחד מהראשונים.

סיפור:

מרת אסתר, אשה אלמנה מבנות העיר ליוורנו שבאיטליה, לפני כמה שנים נפטר על פניה בעל נעוריה והשאירה לבדה עם ילד קטן ושמו יעקב. מזל הפרנסה שקבע את משכנו בבתיים יהודיים רבים בליוורנו, דילג בעקשנות מעל דירתם הקטנה של אסתר האלמנה ובנה היתום יעקב. חלושה הייתה, עצובה ומיוסרת, ולא עלה בידה לפרנס כהוגן את עצמה ואת בנה. פעמיים בשבוע היה יעקב הולך אל בית הרב שאצלו למדו כמה ילדים בני גילו תורה. ובנוסף היה הולך ומחפש עבודות מזומנות שיכולות להתאים לילד בגילו והוא בן אחד עשרה שנה. וכשעלה בידו להרוויח כמה פרוטות, לא שב עם המטבעות הביתה אלא רכש קמח לבצק וירקות מהן תבשל אמו נזיד. באחד הימים בשעת הבוקר, יצא יעקב מן הבית, וצעד אל בית הכנסת הקרוב לתפילה. בתום התפילה החל את הסיבוב הקבוע בבתי מלאכה או בתי מגורים של אנשים אמידים, להציע את עצמו למלאכת כפיים תהא אשר תהא. לרוב נענה בהתעלמות או בשלילה מי ייקח ברצינות ילדון בן אחת עשרה שנים וחצי. באותו בוקר שאלה אותו אמו אסתר: לאן אתה הולך יעקב? ענה: לא יודע, אמא, כשאחזור בערב, אספר לך להיכן נשאו אותי רגלי.

שתי הלכות מהגאון רבי מרדכי אליהו זצ”ל:

1 – כששליח ציבור פוסע לאחוריו מתפלה בלחש, עומד במקומו כשיעור הילוך ארבע אמות, וחוזר למקומו, ולא יפסיק לדבר אפילו תיבה אחת ויתחיל החזרה. גם הקהל המתפללים אם סיימו תפלתם קודם שהתחיל החזן לומר החזרה, אסור להם לדבר אלא יעמדו במקום שסיימו עושה

אשר הוא מדבר ככל העולה על רוחו, כי אם היה שומר את פיו ולא היה מדבר דברים בטלים של מה בכך, היה זוכה לקבל רוח הקודש בבהירות. כי עיקר זיכוד מוח האדם תלוי רק למי שזוכה לשמור את מוצא שפתיו. אשרי מי שאינו נופל בלשונו ומטעה את עצמו בזה, ושומר על דבור פיו, זוכה אל רוב טוב הצפון והגנוז בעולם הזה ובעולם הבא. שלמה המלך אומר: „**שומר פיו ולשונו, שומר מצרות נפשו**” אם אתה רוצה להישמר מכל מיני צרות, עליך לשמור פיה ולשונך מלדבר איזה דבור רע, כי באמת אין שום מציאות בעולם בלעדי ה' יתברך שמו, ה' הוא כאן, אתך, עמך ואצלך, ואם אתה מאמין בכל זה, אז אתה בישוב דעת נפלא, ודבורך מחושב ומדוקדק מאוד על כל דבור ודבור אין להוציא מפיה, מאחר שאתה יודע שהשכינה עומדת על ידך, ואם אתה מפקיר את דבורך, וכל שכן אם הדבור אסור, דע לך שבזה אתה מסלק את שכינתו יתברך ממך, אז אתה מתבלבל ומפסיד הכל, והי' ישמרנו אמן.

הראשון לציין רבי יום טוב אג”אזי 1727-1802

רבי יום טוב ישב בחדרו אשר הקצה לו מארחו הצרפתי, והתחיל לעיין בכתב – יד עתיק שנזדמן לידו, לפני זמן קצר, בפתחו את הכתב העתיק, כמעט והתפורר בידי. אמר הרב שאין ספק: זהו כתב ידו של הרמב”ן שחי בשנת 1200. למניינם, ולא עברה שעה ארוכה, והובהר לו למעלה מכל ספק כי זהו פירושו של הרמב”ן למסכת בכורות ומסכת נדרים. לשמחתו של רבי יום טוב לא היה קץ. ומאותו רגע כמעט ולא הניח את הכתב מידו. ראשו עסק בניתוח פירושו של הרמב”ן. את מחשבותיו העלה על הכתב. התגלית הייתה נדבך חשוב לכתיבת ספרו „**הלכות יום טוב**”, הספר הזה אשר הפך לספר יסוד באוהלי התורה והחידושים, אשר אין איש שיפסח עליהם בלומדו מסכת בכורות. מצרפת שם פניו רבי יום טוב לגרמניה. הוא החליט לעבור דרך הולנד, הקהילות ההולנדיות היו מצאצאי מגורשי ספרד, קהילות גדולות ועתירות נכסים, השליחות בערי הולנד הצליחה במיוחד, ובצעד נמרץ פנה הרב עם חברו רבי יעקב חזן לעבר גרמניה, אל פרנקפורט העיר

התורמים לעלון זה:

הרב שמעון גולדשטיין ואשתו הגברת שמחה ובניהם והוריהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון זוקי מיטא ואשתו הגברת אסטיללא ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון אלי לוי ואשתו הגברת בקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** האדון זקי בווביה ואשתו הגברת טוניה ובניהם לברכה ולהצלחה ולבריאות אמן. *** האדון סייהו שמי הכהן ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** האדון שלמה בוקעי ואשתו ובניהם לברכה ולהצלחה אמן. *** משפחת פרחי לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח דוד בן שרה ולע"נ דורית שרה בת זקיה ע"ה אמן. *** האדון יוסף אלגזע ואשתו הגברת ויקי ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אביה המנוח שלמה בן בדיעה ע"ה אמן. *** האדון יוסף אלביר גנדי הכהן ואשתו הגברת ארליט ובניהם לברכה ולהצלחה ולע"נ אמה רחל בת שפיקה ע"ה אמן. *** האדון עבוד אברהם ואשתו הגברת צבח ובניהם נעים – יוסף – משה – יונתן לברכה ולהצלחה ולע"נ בנם המנוח שנקטף בקיצור ימים ושנים דוד בן צבח ע"ה אמן. *** הגברת סילי ג'ג'אתי ובניה לברכה ולהצלחה עם כל משפחותיהם ולע"נ אביהם המנוח יהודה לאון בן ג'מיליה ע"ה אמן. *** משפחת כפיף לברכה ולהצלחה ולע"נ אדונתם אמם רחל בת זקיה ע"ה אמן. *** משפחת נקב לברכה ולהצלחה ולע"נ אביהם המנוח ג'מיל בן עיישה ע"ה אמן. *** משפחת שקלו לע"נ אדונתם אמם טוניה מזל בת רחל ע"ה אמן. *** האדון טליב חרה ואשתו הגברת ביקי ובניהם לברכה והצלחה ומאחלים לבנם משה ולאשתו ברטה עם בנם חתן הבר מצוה „יוסי" וכן לארוס ולארוסה „מוריס ושרית" מזל טוב ומברוק אמן.

הגיעו התרומות \$1050 וההוצאות \$1300 ותזכו למצוות אמן.

www.bethyosef.com

שלוש עד שיגיע החזן לקדושה, אז מתקרבין למקום שהתפללו העמידה ועושין קדושת עם החזן, ואחרי ברכת אתה קדוש יחזרו לישוב במקומם, ומי שהוא בריא ונקל לו, צריך לעמוד בשעת אמירת החזרה. וכל אחד יזהר לשתוק ולשמוע היטב אל החזן ועונה ברוך הוא וברוך שמו על כל ברכה. ומה טוב אם פותח הסידור ועוקב אחר מה שאומר החזן תיבה בתיבה.

2 – על פי הסוד חשיבותה של החזרה גדולה מאוד אף יותר מתפלת הלחש, ועל הקהל צריכים לכווין לאמירת החזרה, ואם אין תשעה מכוונים לחזרה, קרוב להיות הברכות לבטלה ח"ו. ולכן כל אדם יעשה עצמו כאילו אין תשעה זולתו, ויכווין לברכות החזן. ומי שמניח תפילין גם של רבינו תם, יחלוץ של רש"י אחרי קדיש תתקבל ויקרא קריאת שמע ופרשת „קדש" ופרשת „והיה כי יביאך" וחוזר לגמור שאר התפלה כרגיל.

דינים של חג הפסח

- 1 – שואלין ודורשין בהלכות פסח קודם הפסח שלושים יום, וכל חודש ניסן אין נופלים על פניהם.
- 2 – אין מתענים תענית בחודש ניסן, אבל תענית יחיד, כגון פטירת הוריו מותר.
- 3 – אנשים ונשים צריכים לברך ברכת האילנות בימי חודש ניסן, ומה טוב לברך בעשרה.
- 4 – ברכת האילנות, דווקא על אילנות של מאכל, וצריך לפחות שני אילנות, ומותר לברך גם בשבת וביום טוב, והברכה קודם שיגדלו הפירות, וקודם שיפלו הפרחים.
- 5 – מנהג טוב לקרות בכל יום החל מראש חודש ניסן פרשת הנשיא של אותו יום.
- 6 – מצווה על כל אחד ליתן קמחא דפסחא לעניים לצורכי החג ולקנות מצה.
- 7 – הנזהר ממה שהוא חמץ בפסח זכותו גדולה ומן השמיים מסייעים בידו שלא יחטא כל השנה.
- 8 – שבת לפני הפסח נקרא „שבת הגדול" וחובה קדושה להתאסף ברוב עם לשמוע דרשת החכם. ומפטירין בהפטרות השבוע של פרשת „צו" ואין מפטירים „וערבה"